

Pfeile MBH. 4, 1166. 7, 5399. HARIV. 13387. 13390. *heiter* von einem Gesicht MBH. 3, 15688. RAGH. 2, 68. SPR. (II) 2344 (सु०). 2999. 4280. 4883. 6377. VARĀH. BRH. S. 58, 32. 48. WEBER, RĀMAT. UP. 294. 356 (wo nach WEBER वदन st. वद zu lesen ist). BHĀG. P. 2, 2, 9. मूर्ति VARĀH. BRH. S. 58, 44. *klar* vom Verstande SPR. (II) 6351. तर्क 80 v. a. richtig MĀLAV. 31, 23. °प्रायस्ते वितर्कः MĀLATI. 20, 3. *klar, deutlich* von Sinneindrücken: रसाः स्पर्शाश्च गन्धाश्च शब्दाश्चापि—दृश्यानि च प्रसन्नानि यत्र रासा युधिष्ठिरः MBH. 4, 936. *frei von aller Aufregung, ruhig*: इन्द्रियाणि R. 1, 56, 24. R. GORR. 2, 13, 7 (सु०). VARĀH. BRH. S. 69, 24. *heiter, gut* —, *gnädig gestimmt*; = संतुष्ट MED. प्रसन्नात्मन् MAITRĀJUP. 6, 20. BHĀG. 18, 54. SARVADARĀNAS. 57, 16. सबाह्यात्तरात्मन् VIKR. 72, 5. मनस् R. 1, 2, 6. 2, 35, 24. SUÇR. 1, 328, 6. SPR. (II) 6174. KUMĀRAS. 5, 35 (mit loc. der Person). BHĀG. P. 3, 28, 1. चेतस् MEGH. 41. KUMĀRAS. 7, 74. von Menschen und höheren Wesen Ind. St. 2, 48, N. 3. MBH. 3, 2079. 3, 7252. RAGH. 2, 63. ÇĀK. 1. SPR. (II) 3898. 4281. WEBER, RĀMAT. UP. 321. 344. DAÇAK. 92, 19 (°कल्प). PAÑĀT. 223, 9. LA. (III) 28, 12. 37, 6. देवाः प्रसन्नास्ते MBH. 1, 5919. R. 1, 18, 17. VIKR. 53. पत्नी प्रति KATHĀS. 14, 56. श्लेषानि, मन्त्राणि, नन्त्रम्, शकुनम्, प्रदाः *geneigt, gewogen* SPR. (II) 1498. *gnädig* so v. a. *Gewogenheit verrathend*: वाचः R. 5, 37, 28. SPR. (II) 4281. कृत्स्न BHĀG. P. 2, 9, 15. — Vgl. प्रसन्नम्, प्रसन्न, प्रसाद, प्रसाद, घृतप्रसन्न. — *caus. klar machen, klären*: सप्रसादितप्रमुद्गम्बु SPR. (II) 442. प्रसादपत्यः ककुभः सेनास्तस्य महीतले । विचेरुविक्रमादित्यस्य स्रदित्यस्येव रश्मयः ॥ KATHĀS. 120, 64. *erheitern*: चेतः SPR. (II) 2376. act. und med. (wegen des Metrums) mit acc. der Person *Jmd heiter stimmen, in gute Laune versetzen, besänftigen, zu besänftigen* —, *geneigt zu machen suchen* (insbes. zur Erfüllung einer Bitte), *um Etwas ungehen* M. 11, 204. fg. JĀĒ. 3, 283. MBH. 1, 3313. सा त्वां याचे प्रसाद्या-कृतुं देहि 3409. 4325. 6714. 3, 12190. 5, 7070. 8, 1584 (प्रसादपितवान्). 13, 243. 1336. HARIV. 6007 (स्रतः प्रसादपिष्ये त्वां die neuere Ausg. st. स्रतस्त्वाकं प्रसादिष्ये der älteren). R. 1, 9, 68 (67 GORR.). 18, 3, 39, 9. 65, 28. 66, 24. 2, 29, 14. क्रुद्धान् 41, 2. 62, 7. 63, 42 (प्रसादपत्यम्). 82, 28. 6, 108, 41. RAGH. 1, 88. VIKR. 54. MĀLAV. 42, 19. SPR. (II) 2222. KATHĀS. 14, 59. 45, 411. MĀRK. P. 16, 49. fg. 34, 38. 75, 54. LA. (III) 91, 14. BHĀG. P. 3, 16, 4. 4, 6, 5. PAÑĀT. 71, 17. प्रसाद्यमानापि न तुष्यति 223, 9. शिरसा R. 1, 11, 2. 2, 88, 25. R. GORR. 2, 18, 33. प्रणाम्य 4, 6, 12. पादेषु R. SCHL. 2, 100, 16. पादयोः पतिवा PAÑĀT. 223, 11. आहारपानवस्त्रैः KATHĀS. 23, 37. प्रसाद्ये त्वां शिरसा गन्तुमिच्छामि वनम् R. 2, 21, 30. प्रसाद्ये त्वामकम् — अर्हसि देव सोढुम् BHĀG. 11, 44. MBH. 3, 1629. प्रसाद्यामास पुनः क्षिप्रमेतद्भव्यति (भवत्विति ŚĪV. 1, 16) 16635. निवर्तस्व रणादस्मादिति चैव प्रसादितः 5, 7304. 7535. 13, 2704. R. 1, 57, 18. तौ वै धारयितुम् 43, 24. अस्या धरणे R. GORR. 1, 44, 22. शापमोक्षाय BHĀG. P. 6, 17, 24. गङ्गायाः परिमोक्षार्थम् R. GORR. 1, 45, 9. तपोरर्थे SUÇR. 1, 3, 12. PAÑĀT. 25, 25. प्रसादित n. pl. *gute Worte* HARIV. 3348. — Vgl. प्रसादक fgg. (प्रसादनीय auch VIKR. 72, 5), प्रसादपितव्य, प्रसाद्य (auch ŚĪH. D. 33, 19).

— अतिप्र *recht heiter* u. s. w. werden: नातिप्रसीदद्दय BHĀG. P. 1, 4, 27. 3, 9, 12.

— अनुप्र *mit Jmd (acc.) zufrieden werden, seine Freude an Jmd haben* SPR. (II) 2222.

VII. Theil.

— अभिप्र *sich niederlassen*: अत्र मनुष्या अभि प्र सेतुं स्रुतमाप्नुयाणाः RV. 4, 1, 13. वरेभिर्वरि अभि पु प्रसीदतः 10, 32, 1. — *caus. Jmd in gute Laune versetzen, besänftigen, geneigt zu machen suchen, um Etwas ungehen* R. 1, 61, 12. 2, 5, 8. 77, 24. R. GORR. 2, 20, 46. 5, 69, 28. अभिप्रसादप्यमृषिं गिरा त्राहोति मां तदा MBH. 3, 14063.

— उपप्र *beziehen*: गूहान् AV. 3, 12, 9.

— संप्र *heiter* —, *guter Laune werden, sich freundlich* —, *sich gnädig erweisen* (mit gen. der Person) MBH. 7, 1630. अभिप्राः संप्रसीदति तथा मित्रिभक्त्यपि 12, 3142. आराधिता हि शीलिन प्रयत्नेशोपसेविताः । रावानः संप्रसीदति प्रकुप्यति विपर्यये ॥ SPR. (II) 1006. BHĀG. P. 3, 7, 35. 9, 40. 4, 11, 13. partic. °सन्न *beruhigt, ruhig* KHĀND. UP. 8, 11, 1. *gnädig gestimmt, gewogen* BHĀG. P. 4, 11, 14. Vgl. संप्रसाद. — *caus. Jmd besänftigen, gewogen machen* MBH. 3, 14039. 15, 313. R. GORR. 2, 108, 15. 4, 9, 1. SPR. (II) 3828. तौ वाचं मयि संप्रसादय *Verz. d. Oxf. H. 110, a, No. 173, Çl. 2.*

— प्रति, °सीदति P. 8, 3, 66. VOP. 8, 45. 126. *sich dagegen setzen, sich entsetzen*: उद्वेपते ते हृदयं मनस्ते प्रतिसीदति MBH. 5, 2757.

— वि, °षीदति, °षसाद, व्यषीदत् (nur dieses in der klassischen Sprache) und व्यसीदत् im Veda P. 8, 3, 64. 66. 118. fg. 1) *in Bestürzung gerathen, verzagen*: कस्माद्गामाद्विषीदसि R. 3, 44, 28. 51, 7. SPR. (II) 3932. KATHĀS. 26, 112. BHĀG. P. 3, 20, 36. विषीदत् BHĀG. 1, 28. MBH. 3, 448. 4, 775. KATHĀS. 53, 37. BHĀG. P. 8, 11, 37. DHĀTT. 7, 89. व्यषीदन् KATHĀS. 47, 82. मा विषीद R. 2, 107, 19. HIT. 82, 18. विषसाद R. 2, 72, 39 (74, 42 GORR.). 77, 8. 5, 15, 17. विषेडुः BHĀG. P. 8, 10, 51. विषीदित्यसि ÇĀTR. 14, 226. 230. 276. विषीदितुम् MBH. 3, 3075. R. 2, 106, 4 (114, 30 GORR.). मनो मम विषीदति R. 1, 74, 10. विषीदति मम प्राणाः MBH. 4, 1953. — 2) *niedersinken, untergehen*: तानि पर्वतप्रङ्गाणि तृणाकाष्ठानि चैव हि । समुद्रे क्षिप्यमाणानि न विषेडुः (नि०?) कथं च न ॥ R. 5, 93, 15. — 3) partic. विषस *bestürzt, verzagt, kleinmüthig* R. 1, 63, 20. 2, 30, 5. 36, 11. 40, 38. 42, 3. 71, 29. 77, 20. 3, 64, 17. RAGH. 9, 75. ÇĀK. 20, 1. VIKR. 43, 2. KATHĀS. 13, 34. 21, 24. 27, 102. 31, 94. BHĀG. P. 5, 14, 25. 34. 6, 9, 19. 11, 26. PAÑĀT. 8, 19. HIT. 86, 9. ऋष्या R. 3, 36, 26. °चेतस् adj. 50, 28 (सु०). BHĀG. P. 3, 9, 27. 6, 11, 12. °मनस् adj. 8, 8, 86. विषसत्त्मन् adj. 9, 7, 7. °वदन adj. R. 1, 40, 24. 48, 25. 62. 3. 2, 72, 39 (74, 42 GORR.). °मुख adj. 4, 50, 9. — Vgl. विषाद und 1. विषादिन्. — *caus. Jmd in Bestürzung versetzen, bewirken, dass Jmd verzagt, kleinmüthig wird* MBH. 6, 5696. R. 2, 7, 18 (6, 16 GORR.). 53, 31 (37 GORR.). 7, 46, 26. SPR. (II) 6893. मनो मम विषादयन् MBH. 5, 7219. विषादयति नात्मानम् *verzagen nicht* 3, 8076. Vgl. विषादन.

— अनुवि, partic. °षस *gerichtet auf*: अथ यत्रैतदाकाशमनुविषसं चतुः KHĀND. UP. 8, 12, 4.

— प्रवि, partic. °षस *bestürzt, verzagt*: ऋष्य adj. R. 2, 40, 49.

— सम् 1) *zusammen sitzen mit*: प्रज्ञयां RV. 10, 169, 4. *auf*: पृथिवीम् VS. 38, 17. med. *sich niederlassen* RV. 1, 36, 9. संसर्त्तं *niedergesetzt* VS. 39, 5. — 2) *zusammensinken*: संसीदमानो निपपात MBH. 4, 2095. übertr. so v. a. *verzagen, den Muth sinken lassen*: (पण्डितः) न चापि संसीदति न प्रकृष्यति SPR. (II) 3330. JĀĒ. 1, 278. *sich in Noth befinden* SPR. (II) 6751. लुधां vor Hunger vergehen M. 4, 32. 7, 133. —